

יעמידנה להך דרבי במסופק אם האחרון טוב ומספק היה מברך על כל אחד שמא משובח הוא אך ר"ת מפרש דעובדא דרבי בא לחלק כדפי' "

שולחן ערוך אורח חיים הלכות בציעת הפת, סעודה, וברכת המזון סימן קעה

הביאו להם ( ) יין אחר, אינו מברך בפה"ג, אבל מברך עליו: ( ) הטוב [ ] והמטיב. ( ): [ ]
(") ; (") , ה"ה אם היה להם מתחלה שתי יינות, מברכין על הב' הטוב והמטיב. < > :
ודווקא ( ) ב שלא היו לפניו יחד כשבירך בפה"ג, " ( ) , " (") (") .

מברכין הטוב והמטיב על כל שינוי יין מן הסתם, אפילו אינו יודע שהשני משובח מהראשון, כל ( ) שאינו יודע < > שהוא גרוע ( ) ממנו. ( ) ואין חילוק בין שניהם חדשים ( ) או א' חדש וא' ישן (") . יתר גרוע, מברך הטוב והמטיב לפי שהוא בריא לגוף ( ) יותר מן < > . י"א דאם שתי תחלה יין אדום והביאו לו יין לבן, אף על פי שהוא ( ) יותר גרוע, מברך הטוב והמטיב לפי שהוא בריא לגוף ( ) יותר מן האדום ( ) .

אין לברך הטוב והמטיב א"כ יש אחר ( ) עמו, : , ; וה"ה אם אשתו ובניו עמו, אבל אם הוא יחידי, לא.

משנה ברורה סימן קעה

( ) - ומברך אותה בשם ומלכות והוא הודאה על ריבוי היין שנזדמן לו [ועוד כתבו] [ ] הספרים טעם לנוסח זה כי ידוע שהאדם צריך למעט בתענוגי העולם ויין הלא מביא לידי שמחה ויכול לבוא לידי קלות ראש לכך סידרו נוסח זה של הטוב והמטיב שידוע שברכת הטוב והמטיב שבבהמ"ז תקנו על הרוגי ביתר שנתנו לקבורה ועי"ז יזכור יום המיתה ולא ימשך אחר היין הרבה].

" [ ] אבל על כוס של בהמ"ז א"צ לברך עליו ברכת הטוב והמטיב אף שהוא מין יין אחר [ ] דהא כבר אמר הטוב והמטיב בבהמ"ז ["] . בלילי פסח טוב לכתחלה שלא לשתות עוד מין אחר של יין [ ] כדי שלא יצטרך לברך עליו הטוב והמטיב ויהיה נראה קצת כמוסיף על הכוסות [ ] :

( ) ' - עיין במ"א בשם פוסקים שיש דעות בזה [ ] " .

אבל אם אין להם כלל מראשון א"כ לא

מחמת שינוי הביאו אלא מפני שכלה הראשון אין מברכין עליו שאין בזה ריבוי טובה כ"כ:

( ) - " [ ] ה"ה אם היה להם מתחלה שתי יינות בבית ודעתו לשתותם אלא שהיין השני לא היה מוכן לפניו על השלחן בשעת ברכת בפה"ג [ ] [ ] ודעת הל"ח [ ] דכשהם בביתו בשעת ברכת בפה"ג ודעתו לשתותם כמוכן לפניו על השלחן דמי וא"צ לברך ברכת הטוב וספק ברכות להקל: ( ) - אבל אם יודע שהוא גרוע אפי' מעט לא יברך עליו אף שהוא מין אחר [ ] :

( ) - כתב הט"ז דוקא אם הוא מסתפק שמא הוא גרוע רק ממנו אבל אם הוא מסתפק שמא הוא גרוע מאד עד שאינו ראוי לשתות אלא מדוחק לא יברך עליו ברכת הטוב:

( ) ' - ודוקא מחדש לישן אבל מישן לחדש בסתמא לא א"כ ידוע לו שהחדש הוא טוב כמו הישן [" " "] :

( ) - ומ"מ [ ] אם שתי לבן תחלה ואח"כ הביאו לו אדום מברך עליו ברכת הטוב אם יודע שהאדום משובח יותר [ ] אבל בסתמא לא מפני שהלבן בריא יותר לגוף ונחשב אדום לגביה כגרוע ממנו:

( ) ' - ואם מסופק לו איזהו טוב ואיזהו רע [ ] מותר לו לכתחלה לברך בפה"ג על האחת וברכת הטוב על השני אף שהובאו לפניו לכתחלה שניהן כאחת וזהו מדינא [ ] ומ"מ טוב להדר כשיש לו ספק איזהו טוב שמתחלה יסלק אחת מן השלחן ואח"כ יברך בפה"ג על האחת ואח"כ יברך ברכת הטוב על השני ויוצא בזה ידי כל החששות. כתב בא"ר דכן אם רוצה לברך על כמה יינות יסירם עכ"פ מהשלחן בשעת ברכה ראשונה ואח"כ כששותה אפילו כמה יינות מברך על כ"א ברכת הטוב:

( ) - ושותה [ ] מאותו יין אבל אם אינו שותה אלא הוא לבדו או ששותה רק חבירו לבדו אין מברכין ע"ז ברכת הטוב גם בעיני דוקא שיהיה לחבירו שותפות באותו היין [ ] אבל אם הוא רק אורח בעלמא שבעה"ב נתן לו לשתות [ ] לא יכול לומר ברכת הטוב וכתב המ"א דגם הבעה"ב לא יכול לומר ברכה זו באופן זה אם לא שהבעה"ב העמיד הקנקן על השלחן לשתות מי שירצה הוי כשותפות ויכול אף האורח לברך ואשתו ובניו כיון שצריך לפרנסן הוי כאלו יש להם חלק בו. גם בעיני שישתו בחבורה ביחד ולא זה בחדר זה וזה בחדר זה. [ ]

[ ] כתבו האחרונים בברכת הטוב יכול לברך בדיעבד אף שכבר שתי ונזכר כשהיין בפיו שבולעו ומברך אח"כ אבל אם נזכר אחר שכבר שתי אין כדאי לברך ומיהו כשיש עוד יין בקנקן לכו"ע יכול לברך ["] :

שינוי מקום בקידוש במקום סעודה לעומת ברכת הנהנין

	קביעות לברכה ראשונה	קידוש במקום סעודה	
" -			רי"ף ור"ח
" -			רשב"ם
			תוספות והרא"ש
			שו"ע
	"		ביאור הלכה

רי"ף מסכת פסחים דף כ עמוד א

סבור מינה הני מילי מבית לבית אבל מפניה לפינה לא
...ויתיב רב חסדא וקאמר משמיה דרב הונא הא דאמרן שנוי מקום צריך לברך
לא אמרן אלא מבית לבית אבל מפניה לפינה לא

רבינו חננאל מסכת פסחים דף קא עמוד א
סבור מינה הני מילי מבית לבית אבל מפניה לפינה בחד ביתא לא

רבינו חננאל מסכת פסחים דף קא עמוד ב
אמרי משמיה דרב הונא הא דאמר שנוי מקום צריך לברך לא אמרו אלא מבית לבית אבל מפנה לפנה לא

רשב"ם מסכת פסחים דף קא עמוד א
" . דאין קידוש אלא במקום סעודה אלא מבית לבית אבל ממקום למקום מבית לעליה א"צ לחזור ולקדש:

תוספות מסכת פסחים דף קא עמוד א
אבל מפניה לפינה יש קידוש כי
היכי דלא חשוב שינוי מקום בסמוך
ומיהו י"ס דגרסי' הכא מפניה לפינה .

רא"ש מסכת פסחים פרק י סימן ה

" . והכי אמרי' בשמעתין דמפנה לפנה לא חשיב שינוי מקום.
והכא גרסינן ממקום למקום ולקמן גרסי' מפנה לפנה. ומבית לבית דלקמן היינו ממקום למקום דהכא.

ר"ן על הרי"ף מסכת פסחים דף כ עמוד א
. ואף על גב דלעיל גבי אין קדוש אלא במקום סעודה מסקינן דאפילו מפניה לפינה היינו טעמא
משום דקביעות סעודה לא הוי אלא במקום סעודה ממש שאין דרך בני אדם לקבוע מקום סעודה בתוך כל הבית אבל
גבי שתיית היין אין אדם מייחד מקום מיוחד בבית לשתייתו הילכך משמע דבפת ומיני דגן דאדם קובע באכילתן מקום
מיוחד כל ששינהו אפילו מפניה לפינה צריך לברך

מהר"ם חלאווה מסכת פסחים דף קא עמוד א

- ולא דמי לקדוש דבעינן
מקום סעודה ממש ומקום פיתא גרים אבל הכא בעקירות גמורה תליא מילתא ומפנה לפנה לא הוה עקירות.

( )

דברים הטעונים ברכה לאחריהן במקומן

דברים שאין טעוניהן ברכה לאחריהן במקומן	דברים הטעונים ברכה לאחריהן במקומן	
	"	הרמב"ם והרשב"ם
( ) ,		הרי"ף והתוספות והרא"ש
"		הר"ח והרשב"א
	"	שו"ע
	"	רמ"א
		הגר"א
	"	משנ"ב

רמב"ם הלכות ברכות פרק ד

* כל המברך ברכת המזון או ברכה אחת מעין שלש צריך לברך אותה א במקום שאכל, ולכתחלה לא יברך ברכת המזון ולא ברכה שמעין שלש אלא כשהוא יושב ובמקום שאכל.

הגהות מיימוניות הלכות ברכות פרק ד הלכה א

[ ] וכן פירש רשב"ם וכן פסק רבינו שמחה דכל שהוא מז' המינין טעון ברכה במקומו וכן פירש"י אמנם ר"י פירש דאין טעון ברכה אלא פת שצריך לברך אחריו ברכת המזון וכן פר"י אלפס וכן מצאתי בשם רב עמרם גאון :

רשב"ם מסכת פסחים דף קא עמוד ב

כגון מים או פירות שאינן טעונים ברכה חשובה בפני עצמם אלא בורא נפשות רבות הלכך א"צ לברך במקומן אחריהן דודאי כיון דעמד והלך במקום אחר עמידתו זו היא גמר סעודתו .

כלומר ברכה חשובה בפני עצמן ( ) כגון שבעת המינין דאית בהו ברכה אחת מעין שלש הואיל ולא בירך אחריהן והלך במקום אחר לסעוד על דעת קביעות הראשונה הלך לברך ברכה אחת על שתיהן ולפניהן נמי א"צ לחזור ולברך. ( )

" ושמעינן מינה דלכתחלה צריך לברך במקומו בשבעת המינין מיירי דאיכא כעין ברכת המזון ברכה אריכתא וחשיבותא מעין שלש:

כלומר על דעת סעודה הראשונה הוא אוכל עכשיו לסיים סעודתו. וא"ת אמאי אותיבניה לרבי יוחנן מהך ברייתא תיובתא הא איכא לתרוצי ברייתא כרב חסדא

דרבי יוחנן סתמא קאמר שינוי מקום אינו צריך לברך בכל דבר הנאכל קאמר מדלא פירש שהאמורא יש לו לפרש דבריו יותר מן הברייתא ועוד יודעין היו האמוראין שהשיבו מההיא ברייתא לרבי יוחנן דבכל מקום קאמר רבי יוחנן שינוי מקום אינו צריך לברך אבל הברייתא שקדמה להם הרבה יש להם לפרש כן וכן:

רי"ף מסכת פסחים דף כ עמוד א

בדברים שאינן טעונים ברכה לאחריהן במקומן כגון פירות ויין אבל בדברים שטעוניהן ברכה לאחריהן במקומן כגון פת ומיני דגן אין צריך לברך המוציא "

תוספות מסכת פסחים דף קא עמוד ב

- פירש רשב"ם

" "

(.)

וברייתא דמייתי בסמוך לא גרסינן לשתות יין מדמדקדק הגמ'

דאיירי בדברים הטעונים ברכה לאחריהם במקומן מדקתני עקרו ולא דייק מדקתני יין שהוא מז' מינין אבל בברייתא דתניא כוותיה דרב חסדא גרסי' יין ומיהו קשה דאי הוה יין בכלל דברים הטעונים ברכה לאחריהן במקומן א"כ אמאי איתותב ר' יוחנן לעיל

ועוד דא"כ פליג רב חסדא ארב ושמואל

ולכאורה משמע דלא פליג אלא עם רב ששת עוד קשה דאמר בירושלמי "

לכך נראה דיין וכל ז' מינין לא הוו בכלל דברים הטעונים ברכה לאחריהם במקומן אלא פת וכל

מיני פת שמברכין עליו המוציא או שמא כל מיני מזונות שיש בהם מה' מינין הוו בכלל דברים הטעונים ברכה לאחריהן במקומן ולהאי פי' נמי לא גרסינן בברייתא דבסמוך לשתות יין ולא בדתניא כוותיה דרב חסדא דבפת או בה' מינין מיירי קצו וכן הלכה בכל דבר חוץ מפת ומיני מזונות שהם מחמשת מינין א"כ צ ברכה אחריהם במקומן ושינוי מקום

עיקר דהא בפ' כל הבשר (:)
בכל פעם לברך ברכת המזון ועוד דלקמן

ולא משמע שיצטרך

" וסברא הוא כיון דהב וניבריך הוי הפסק

כאילו כבר בירכו סגי בברכת בפה"ג כמו אחר ברהמ"ז והא דתניא בתוספתא דברכות

לאו כשחזר טעון

ברכה למפרע אלא כשרוצה לצאת ומיירי שקראו להפליג ומברך שמא ישהה כדפרי' ותדע דאמר בפ"ג דיומא (. ')

אבל ברהמ"ז לא קאמר דצריך ומיירי שלא ידע

מתחלה שיפליג ואין הלכה כאותן ברייתות אלא אפילו ברכה לכתחלה לא צריך דקי"ל כרב חסדא דאמר לקיבעי קמא הדר והנהו ברייתות והיא דתוספתא אתו כרבי יהודה.

רמב"ם הלכות ברכות פרק ד

הואיל

היה אוכל בבית זה ופסק סעודתו והלך לבית אחר,

ושינה ה מקומו צריך לברך למפרע על מה שאכל וחוזר ומברך בתחלה המוציא ואחר כך יגמור סעודתו. /+ " / " +. "

חברים שהיו יושבים לאכול ויצאו לקראת חתן או לקראת כלה

ואם לא הניחו שם אדם כשהן יוצאין צריכין ברכה למפרע וכשהן חוזרין צריכין ברכה לכתחלה.

שינוי מקום (הלכה כרב חסדא או כרב ששת)

רי"ף מסכת פסחים דף כ עמוד ב ( )

' וקאמרי רבואתא הלכתא כרב

ששת דתניא כוותיה ואף על גב דשני רב נחמן בר יצחק לא סמכינן אשינויא:

רמב"ם הלכות ברכות פרק ד ( )

הואיל

היה אוכל בבית זה ופסק סעודתו והלך לבית אחר,

ושינה ה מקומו צריך לברך למפרע על מה שאכל וחוזר ומברך בתחלה המוציא ואחר כך יגמור סעודתו. /+ " / " +. "

חברים שהיו יושבים לאכול ויצאו לקראת חתן או לקראת כלה אם הניחו שם זקן או חולה חוזרין למקומן וגומרין סעודתן ואינן צריכין לברך שנייה ואם לא הניחו שם אדם כשהן יוצאין צריכין ברכה למפרע וכשהן חוזרין צריכין ברכה לכתחלה.

רשב"ם מסכת פסחים דף קב עמוד א ( )

' והיינו כרב חסדא דאמר דברים שטעונין ברכה

לאחריהן במקומן א"צ לברך והא בהדיא מסייעא לרב חסדא מדקתני יין אבל בהדיא דלעיל לא תנא יין בהדיא.

. שינוי מקום בשבעת המינין שטעונין ברכה

לאחריהן במקומן מעין שלש כגון אוכל בבית זה וחזר ואכל בבית אחר קודם שבירך אחריהן או שאכל בבית זה והלך

לשוק וחזר וגמר סעודתו בבית אחר בכל אלו אין צריך לחזור ולברך תחלה דלקיבעיה קמא הדר דהא תניא כוותיה

דר"ח. אבל שאר פירות ומשקין שאינן משבעת המינין צריכין ברכה לאחריהן במקומן ואכל בבית זה וחזר ואכל

בבית אחר צריך לברך תחילה אבל מפינה לפינה בבית אחד אין צריך לברך [ ] .

רא"ש מסכת פסחים פרק י סימן ו ( )

כתב רב אלפס ז"ל

ורשב"ם פסק כרב חסדא ונראה כדבריו. ולא ידענא למה כתב רב אלפס לא סמכינן אשינויא דרב

נחמן בר יצחק אין שינויא מבורר בגמרא יותר מזה

. ועוד דתניא כוותיה דרב חסדא ויש ספרים שכתבו בהן תניא כוותיה דרבי יוחנן וכן כתוב במגילת סתרים

דרבינו נסים ולא נהירא לי גירסא זו דאין זו שיטת הש"ס דבתר דמסיק דברי האמוראים בתיובתא דלימא בתר הכי

תניא כוותיה. והא דאמרין שינוי מקום צריך לברך היינו ברכה ראשונה להבא. אבל ברכה אחרונה למפרע אין צריך

לברך דשינוי מקום הוה כהיסח הדעת. ( )

:(')

שהוא משבעת המינים]

וכל היכא שאוכל על דעת קביעות הראשונה הוא וכאלו יושב במקומו דמי ואין צריך לברך עליו המוציא ונחלקו הפוסקים בזה הרמב"ם וסייעתו פסקו כרב ששת דבכל גווי צריך לברך וזהו טעם שני סעיפים הראשונים והרא"ש וסייעתו פסקו כרב חסדא וזהו דעת הגהת הרמ"א שהוא בסוף סעיף ב'. וכל זה הוא לענין לחזור ולברך אבל לכתחלה אין לעקור ממקומו לכו"ע בכל גווי. ומה דינו של שינוי מקום נחלקו הפוסקים ג"כ בזה הרמב"ם וסייעתו סוברים דמשחזר למקומו בתחלה צריך לברך בהמ"ז [או הברכה אחרונה כשאכל דבר שחייבין עליו לברך ברכה אחרונה] על האוכל שאכל מקודם ואח"כ יחזור לברך ברכה ראשונה על מה שהוא רוצה לאכול עתה ' ושאר פוסקים סוברים דאין צריך לברך רק הברכה ראשונה על מה שהוא רוצה לאכול אבל הברכה אחרונה יוצא במה שמברך אחר אכילה השניה ויהיה קאי על שניהן וזהו המוזכר בריש הג"ה שבסוף ס"ב ולמעשה נקטינן הכל כדעת הפוסקים המובא בהג"ה

משנה ברורה סימן קעח

- ( ) - ' ואפילו לא נשתהא שם כלל שתיכף חזר למקומו הראשון אפ"ה שינוי מקום מקרי וכ"ש אם רוצה לגמור סעודתו במקום השני:
- ( ) - ר"ל [ ] שבשעת ברכה חשב לאכול גם במקום ההוא:
- ( ) - [ ]

[ ] אבל מבית לבית אף שסמוכין זה לזה מסתפקים האחרונים דאפשר דאין להקל ע"י ראית מקום. ודע שלפי המבואר לקמן בהג"ה דאנו נוהגין כהפוסקים שלא לברך ע"י שינוי מקום כשעומד באמצע סעודת פת [ ] תו אין נ"מ לדינא כל החילוקים האלו שהזכרנו לענין שינוי מקום רק לענין מסובין לאכול פירות ושאר משקין דבהם לכו"ע שייך דין שינוי מקום:

- ( ) - ' וה"ה כשיצא [ ] לדבר הרשות והא דנקט לקראת חתן לרבנותא דבלא הניחו שם אדם צריך לברך בהמ"ז מקודם שיצאו אף שיוצאין לדבר מצוה:
- ( ) - ובזה א"צ לחזור למקומו דוקא אלא יכול לברך אפילו במקום השני דרק בפת מצותו לכו"ע לחזור ולברך במקומו :
- ( ) - ' בתרתי פליגי על דעה ראשונה אחד דהם לא מצרכי ברכה למפרע לעולם מחמת שינוי מקום ורק ברכה לכתחלה קודם שיאכל שנית דחשיב רק כהיסח הדעת ולא כמה שסילק סעודה הראשונה לגמרי וע"כ הברכה אחרונה עולה לשניהם וגם ס"ל דגם זה שצריך ברכה ראשונה הוא רק בעומד בסעודת פירות או משקין דתיכף ביציאתו חוץ לפתח ביתו נפסקה סעודתו [אם לא הניח שם מקצת חברים [ ] אבל בפת ומיני דגן שצריכין לחזור ולברך במקומו לא נפסקה הסעודה בהציאה וא"צ אף ברכה ראשונה וכאלו לא שינה מקומו כלל אם לא שהסיח דעתו מלאכול עוד וכדלקמיה:
- ( ) - ' כתב במ"א סימן ר"י דוקא כשאכל כזית דאם אכל רק פחות מכזית פת קודם שיצא דינו כמו פירות דהא א"צ לברך אחריו וממילא מיד שיצא לחוץ צריך ברכה ראשונה אף שחזר למקומו וע"כ צריך ליזהר [ ] לכתחלה שלא לצאת ממקומו אף מחדר לחדר [היכי שאין רואה מקומו] קודם שיאכל כזית:
- ( ) - ' " "

אבל כשאוכל דברים שאין טעונין ברכה במקומו כגון פירות וכיו"ב [או ששותה משקין] אף שהניח מקצת חברים לא מהני אלא כשחוזרין לחבורתן לסעודתן הראשונה אבל לאכול או לשנות במקום אחר צריכין ברכה לכתחלה [" "]:

( ) - ר"ל אף שעומד באמצע סעודת פת [ ] ורוצה לצאת ע"מ לחזור ולאכול ולברך דלדעה זו אינו מצריך שום ברכה ביציאתו מ"מ לכתחלה לא יצא דחיישינן שמא ישכח לחזור ולאכול ולברך במקומו [ ] [ ] לאכול שם ויברך שם אחר אכילתו כמ"ש בס"ד [ ] אפ"ה לכתחלה לא יעקור ממקומו עד שיברך דרק בדיעבד כשכבר יצא אמרינן דמותר לו לאכול ולברך במקום השני דגם שם מקומו הוא אבל לכתחלה מצותו לברך במקומו שאכל קודם שיצא אם לא שהיה דעתו בשעת המוציא לאכול גם שם דאז חשיבי שניהם מקומו ומותר אף לכתחלה ואפילו מבית לבית מהני מחשבתו לדעה זו וכן נהגו כשהולכין לסעודת נשואין שמכוון מתחלה לאכול שם:

( ) - ' ואפילו אם לא אכל פת אלא פירות ושאר דברים [ ] משמע מכמה אחרונים דנכון ליזהר [ ] לכתחלה שלא לצאת ממקומו עד שיברך ברכה אחרונה:

( ) - ואף דלדעת המחבר לעיל בסעיף א' וב' אסור לאכול במקום השני על סמך סעודה הראשונה אלא צריך לברך מקודם בהמ"ז על אכילה ראשונה והמוציא על להבא [ ] [ ] ולפי מה שאנו נקטינן כדעת הג"ה לעיל בסעיף ב' רק לכתחלה אין לעקור ממקומו עד שיברך במקומו אבל אם כבר עקר מותר לאכול כאן על סמך סעודה הראשונה ואם היה דעתו לזה מהני בסעודת פת אף לעקור לכתחלה מבית לבית וכנ"ל:

לעסקיו, נראה שאף שהוא עדיין בביתו נחשב כמו שהוא בדרך. דכיון שהטעם כתב המג"א / סי' קע"ח / בס"ק י"א משום שלא קבעו מקום לאכילתם הרי כיון שהוא מכין עצמו ללכת ועל דעת זה נתן המתיקה בפיו לאכול בדרך, הרי אף בביתו הוא ממש כשהוא כבר בדרך.

היוצא לדינא דאם בירך כשהכין עצמו לילך מביתו אף שהיה בביתו הוא כהולכי דרכים וא"צ לברך פעם אחרת כ"ז שלא הסיח דעתו, ואף בלקח בדרך עוד מיני מתיקה כשהיה דעתו על זה והיה מצוי להשיג, דבלא מצוי להשיג הוא כלא היה דעתו עלייהו. ואם כבר אכל מתחלה כשהיה צריך עדיין להיות בביתו אף שחשב גם שילך אחר זמן קצר, לכתחלה יפסיק מלאכול ויברך כשהיה בחוץ כדי לצאת גם דעת הח"א. ואם שכח ולא הפסיק לא יצטרך לברך פעם אחרת על אלו מיני מתיקה שלקח עמו מביתו כל זמן שלא יפסיק שיעור יותר מתכ"ד, וכשמפסיק יותר מתכ"ד אף בהמקום שאכל יצטרך לברך. ועל מיני מתיקה חדשים שלקח בדרך אף שחשב עלייהו ולא הפסיק יצטרך לברך זהו הנכון לע"ד למעשה.